

1. KORKOWY (4) *ai*

Pierwsze o pochylone, drugie jasne.

sg m N kórkowy (2). ◇ n N kórkow(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII – XIX w.

Przymiotnik od „korek”; subereus Mącz, Calep, Cn (4) : Subereus, Kórkowy Mącz 425c; Calep [1016]b.

Zestawienie: »korkowe drzewo« = Quercus suber L. (Rost) (2): Suber. Korgbaum. korkowe drze[wo]. Mymer¹ 21; BartBydg 152.

AL